

jeg ikke finder, der er nogen Grund til at gentage hverken mig selv eller andre.

Overfor de gentagne Paastande af det ærede Medlem Hr. Slebsager og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at vi skulde holde os til Loven af 1924, vil jeg blot sige, at de bliver jo ikke bedre, fordi man den ene Gang efter den anden raaber paa, at man skal holde sig til denne Lov, naar man dog maa lade staa urokket, at den og dens Bestemmelser ikke har nogen egentlig praktisk Værdi eller har faaet nogen egentlig Betydning som Indsats overfor Arbejdsløsheden. Arbejdsudvalget har gentagne Gange, baade paa Side 8 og Side 10, hvad jeg tror, jeg i Eftermiddags udtrykkelig pegede paa, fremhævet, at om en stor Del af de Arbejder, der gerne skulde sættes i Gang, gælder det, at de ikke opfylder Betingelserne for eller ikke egner sig til at iværksættes som Nødhjælpsarbejder. Ogsaa de Erfaringer, der er indhøstet, turde indeholde tilstrækkelig Belæring om, at den Vej nu en Gang ikke er fremkommelig. Der kan ikke komme det ud af det, som vi ønsker i Retning af Aflastning af Arbejdsløsheden.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager sagde, at Forskellen mellem Socialdemokraterne og os andre — saadan tror jeg nok Ordene lød — er den, at Socialdemokraterne vil have Understøttelse, men vi andre, Højre og Venstre, vil have Arbejde. Jeg synes, der hører mer end almindelig Dristighed til at fremsætte denne Paastand netop ved denne Lejlighed, thi det Forslag, vi her behandler, og som Venstre og de Konservative saa absolut tager Afstand fra, er et Forslag ene og alene om Arbejde, ikke et eneste Sted i det nævnes der noget som helst om Understøttelse. Vi staar paa dette Forslag, og saa vover man dog fra anden Side at sige, at det er dem, der vil have Arbejde, og os, der vil have Understøttelse. Jeg har baade ved første Behandling og i Dag gentagne Gange hævdet, at vi foretrækker Arbejde, og at de arbejdsløse foretrækker Arbejde. At sige, at vi alene vil have Understøttelse, er derfor at vende Tingene fuldstændig paa Hovedet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller pegede paa, at efter hans Opfattelse vilde de Arbejder, der her kan blive Tale om, i allerførste Række komme Arbejds-mændene, de saakaldte ikke-faglærte, til gode, medens Loven kun i mindre Grad vilde kunne gøre Nytte overfor Industriarbejderne, overfor de haandværksmæssige Fag. Det er rigtigt nok, at Lovforslaget ikke i særlig Grad tager Sigte paa de tekniske

Fag — derfor nævnte jeg ogsaa ved første Behandling, at der er et Baade-Og. Det er givet, at til dem, som det er umuligt at anvise Arbejde — det er i øvrigt ikke givet, at det bliver umuligt ogsaa at hjælpe tekniske Fag —, maa der selvfølgelig Understøttelse til. Naar man fra Oppositionens Side saa stærkt fremhæver, at alt, hvad der skal foretages, skal foretages i Henhold til Loven af 1924, er jeg tilbøjelig til at tro, at man tilsigter i Kraft af denne Lov at hindre, at man kan hjælpe baade paa den ene og den anden Maade.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at store Ord gjorde det ikke, og det er ogsaa rigtigt; men det, vi her inviterer de Herrer paa, er heller ikke store Ord, men *Handling*. Det, der her foreslaas af den højtærede Minister med Tilslutning af Socialdemokratiet, er ikke Ord, men Realiteter. Jeg skal derfor endnu en Gang anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg føler mig fuldkommen tryk overfor den Holdning, som det ærede Medlem profeterede om, at Befolkningen vilde indtage. Jeg er ganske sikker paa, hvilke Forslag og Standpunkter der vil vinde Genklang ude i Befolkningen. Jeg tror, det vil blive mindre behageligt for det ærede Medlem, naar han opdager, hvilke Toner der lyder derude.

Slebsager: Jeg har først et Par Bemærkninger at gøre til den ærede Ordfører og da først noget, som jeg ikke fik svaret paa i Eftermiddagsmødet. Det ærede Medlem anførte et Par Udtalelser, som jeg havde brugt, og mente, at der deri var en Modsætning. Jeg havde ved første Behandling kaldt Lovforslaget for Lapperi, og jeg har sagt, at det virkede ødelæggende overfor Arbejdsløshedslovens Bestemmelser vedrørende Nødhjælpsarbejder. Der er absolut ikke nogen Modsætning heri. Forslaget er nemlig Lapperi i Forhold til det store Spørgsmaal om at afhjælpe Arbejdsløsheden, og det er ødelæggende, hvis det gennemføres, i Forhold til Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder.

Endelig fremsatte den ærede Ordfører et Par Bemærkninger i Relation til mine Udtalelser om Socialdemokratiets og vor Stilling til Spørgsmaalet: Understøttelse og Arbejde. Jeg maa først minde det ærede Medlem om, i hvilken Forbindelse disse Udtalelser faldt, for de faldt som Svar til den højtærede Socialminister, som i Eftermiddagsmødet udtalte, at Arbejdsløshedsfondens Midler først og fremmest burde forbeholdes Understøttelser. Heroverfor var det, at jeg hævdede, at vi for vort Vedkommende